

strationen, kommer man til Jernbaneetaten, og der er det smertelige Punkt. Der er en anslaaet Merudgift paa 1,566,000 Kr. og en virkelig Merudgift paa 4,100,000 Kr. Noget af dette forklares, men det er kun en Forklaring af, hvad der er blevet af Hovedbeløbene, men nogen Redegørelse for, hvad for en Ansættelse af Embedsmænd der har nødvendiggjort denne overmaade store Stigning, er ikke given. Udvalget har altsaa ikke været heldigt i sine Bestræbelser for at faa fremløkket disse Oplysninger fra Ministeriet. Man maa haabe, at den Jernbanekommission, det lykkedes os i Fjor at faa nedsat, er i Stand til at opnaa bedre Resultater ved sine Granskninger paa dette Omraade.

Tilbage har jeg med Hensyn til den højtærede Ministers Oplysninger Spørgsmaalet om de Ting, der vare os imellem ved tidligere Forhandlinger med Hensyn til Udlandet. Jeg hævdede i sin Tid, at der i de Beregninger, der bleve anstillede med Hensyn til direkte og indirekte Skat for Udlandets Vedkommende, var væsentlige Fejl. Om en af disse Fejl, maaske den allermest afgørende, lykkedes det Finansministeren og mig at blive enige allerede ved Finanslovbehandlingen, idet han indrømmede Fejlen. Dette var med Hensyn til England. Tilbage stod forskellige andre Spørgsmaal, hvoraf det væsentligste vedrørte Frankrig. For Frankrigs Vedkommende havde jeg sagt, at de Tal, man havde opgivet, ogsaa maatte være forkerte. Den højtærede Finansminister vendte tilbage hertil og sagde, medens han indrømmede Fejlen for Englands Vedkommende, at han maatte fastholde Tallene for alle de andre Landes Vedkommende, altsaa ogsaa for Frankrigs. Nu have vi faaet Oplysninger om, hvilket Budget det gjaldt i Frankrig. I sin Tid kunde jeg ikke se, hvori Fejlen bestod, da jeg ikke vidste, hvilket Budget man havde regnet med. Men efter at vi have faaet dette Budget og de Bemærkninger, som følge dermed, er det let nok at se, hvori Fejlen bestaar. Det, det er gaaet Finansministeren galt med, er den franske Skat, man plejer at betegne som droit des patentes. Det er aabenbart en lumsk Skat for Finansministeren. Det er den samme Skat, som den højtærede Finansminister havde med at gøre i Fjor, da han fremsatte sine Oplysninger for dette Ting om den franske Teaterskat. Ved en fuldkommen Misforstaaelse af Skattens Karakter kom han til at sammenligne denne med den Teaterskat, han foreslog herhjemme. Den samme

Misforstaaelse af Skattens Karakter bevirkede, at den højtærede Finansminister fik den regnet ud til at være 300 Gange saa høj, som den i Virkeligheden er. Denne ejendommelige Skat tror jeg, man kan advare den højtærede Finansminister mod i Fremtiden at nærme sig til. Den rummer aabenbart en Mængde Faldgruber for ham; hver Gang, han nærmer sig den, aabner en Faldgrube sig for ham, og han forsømmer ikke Lejligheden til at plumpe i den. Det, det drejer sig om i dette Tilfælde, er denne Skats Opførelse i de forskellige Skattegrupper. Den er opført i den Beregning, vi have faaet tilstillet — og som altsaa er Udtryk for de Tal, den højtærede Finansminister fremsatte i Efteraaret —, i en Gruppe, en underlig Pulterkammergruppe, vi have faaet indført ved den nye Deling af vor Finanslov, der hedder „Gebyrer m. m.“, hvorimod den rettelig burde opføres sammen med de andre direkte Skatter.

I den Skrivelse, som ledsager Oplysningerne til Udvalget, staar, at naar man har henført Skatten til Gruppen „Gebyrer m. m.“, er det, fordi det er en Næringsskat i Henhold til Oplysninger og Udtalelser, som findes i to Værker, til hvilke man henviser, nemlig Falbe-Hansens: Finansvidenskab og Cordt Traps Bog: Grundrids af Finansvidenskab. Man henviser til to bestemte Sider i de nævnte Bøger og angiver, at i Henhold hertil har man henført denne Skat til Gruppen „Gebyrer m. m.“. Den Gang jeg saa det, tænkte jeg, at saa maatte de to Forfattere vel paa en eller anden Maade have gjort sig skyldige i en underlig Forveksling, men da jeg nu skulde have denne Forhandling hernede, tog jeg de to Bøger frem, og jeg kan ikke nægte, det undrede mig noget, at der i de to Bøger stod netop det rigtige, og følgende lige det modsatte af, hvad man i de paagældende Beregninger har gjort. Hos Cordt Trap findes en Gruppe af Skatter, som han betegner som Indtægtskildeskatter, og til disse henfører han Grundskat, Bygningsskat, Kapitalrenteskat, Næringsskat og Skat paa Arbejds løn, og under hele denne Gruppe Skatter omtaler han ogsaa vedkommende franske Næringsskat sammen med den engelske Indkomstkildebeskatning. Fra Finansministeriets Side har man handlet saaledes, at af disse to Skatter, som ere omtalte paa samme Side med tilsvarende Bemærkninger hos Cordt Trap, henfører man den ene til direkte Skatter, til Indtægtskildeskate, og den anden putter man hen mellem Gebyrer, og